

POGROMIONY (3) *part praet pass pf*

pogromiony (2), **pogromion** (1).

Pierwsze i drugie o jasne, trzecie z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N (praed) pogromi(o)n (1). ◇ [n A pogromion(e).] ◇ pl N m pers pogromieni (1). subst pogromion(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pogromiony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Którego pokonano, któremu zadano klęskę (3) : tedy té wżytkié ośoby [...] / od których są pogromieni / vchwałą Séymu ninieyſzého [...] wolne czyniemy. SarnStat 439; [StryjKron 222].

Wyrażenie: »na głowę pogromiony« (1): A ták ty dwie woyská Moſkiewkie [...] w ten czas dziwną mocą Bożą y dzielnością Litewką były roſprałzone / á drugie ná głowę pogromione y pobite StryjKron 772.

Szereg: »pogromiony i pobity« (1): StryjKron 772 cf Wyrażenie.

Przen (1) : Ten ná dole coś widzyał / to ieſt Lucyper on / Co dla pychy ná gorze był mární pogromion. RejWiz 169.

Synonimy: pobity, pokonany, porażony, zwyciężony.

*Cf **POGROMIĆ***

JDok